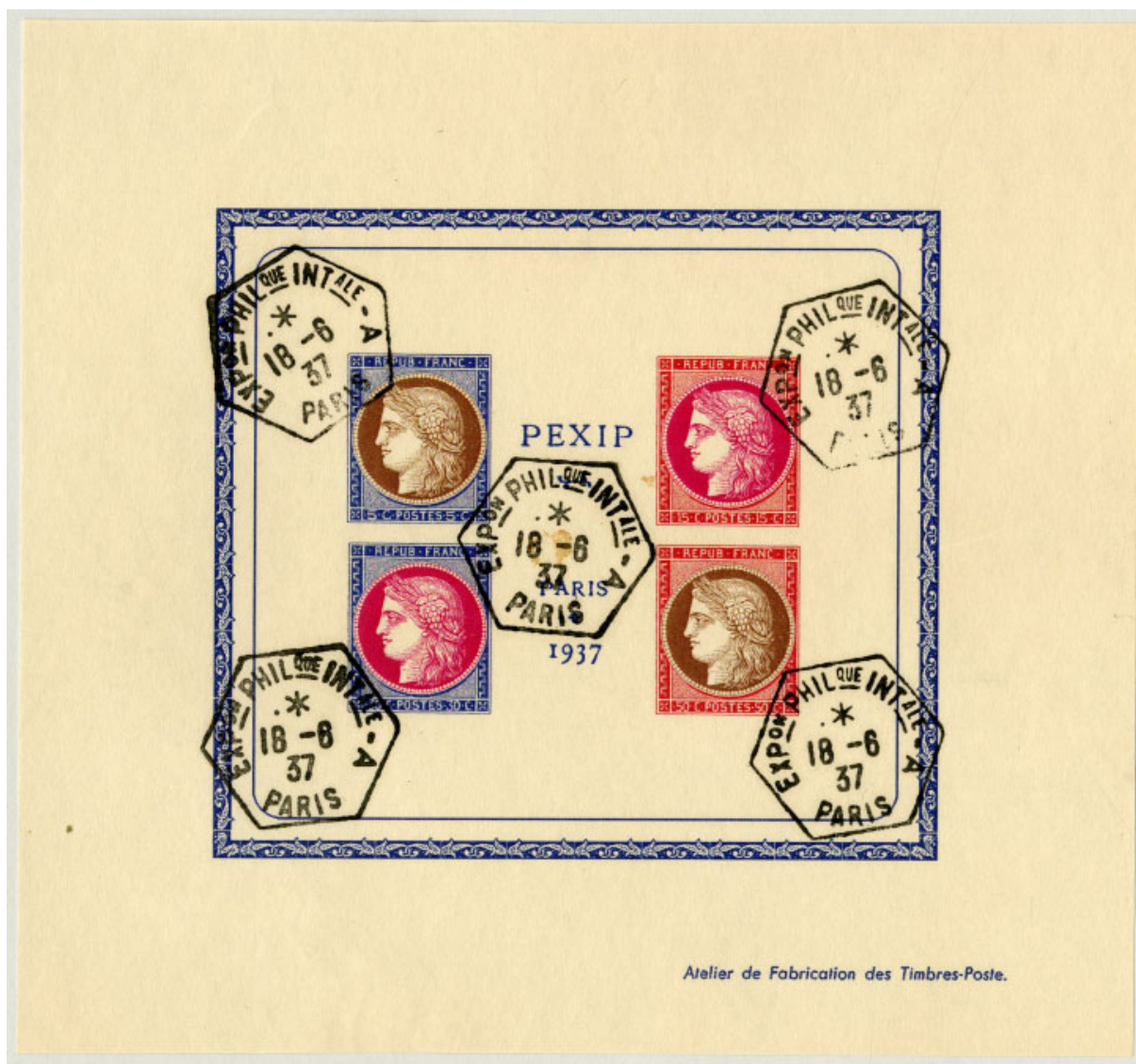

Forfalskninger på franske frimærker

PEXIP Miniark 1937

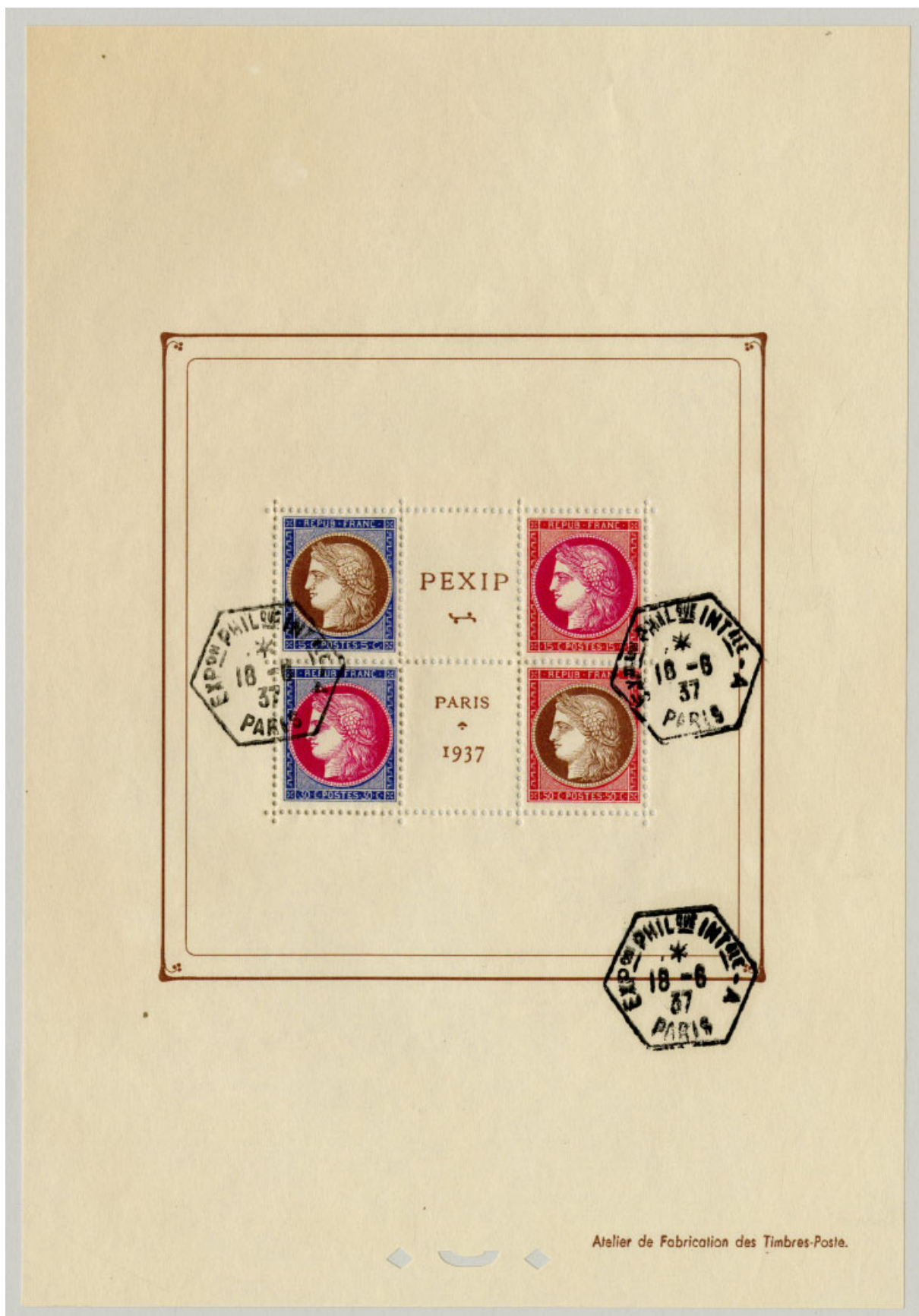

I 1937 udgav man i Frankrig endnu et udstillingsminiark - AFA 339-42. Anledningen var udstillingen PEXIP 1937. Der var to udgaver. Den mest almindeligt (som ses på næste side) i stort format med 4 frimærker, med motiv inspireret af de allerførste franske frimærker fra 1849. Alle frimærkerne var takkede.

Der udkom også et mindre miniark (som ikke er noteret i AFA) kun med utakkede frimærker. Det ses ovenfor. Katalogværdien for det takkede ark er 5000 kr. postfrisk og 2700 kr. stemplet. Det utakkede miniark adskiller sig i detaljer fra det takkede. Således er

borderne rundt om de fire frimærker anderledes og som nævnt er arkstørrelsen også forskellig. Katalogværdien er ca. 25.000 kr.

Begge disse miniark er også lavet som henforfalskninger. Jeg er så heldig i min samling at have et ægte miniark. Det er derfor muligt at sammenligne trykket på et ægte ark med trykket på et forfalsket ark. Disse PEXIP udstillingsblokke er de seneste i rækken af forfalskninger. Hvis man går ud fra, at de alle er fabrikeret på samme værksted, er det altså sket efter 1937. Men formentlig meget senere.

Det utakkede miniark er bl.a. opført i Yvertkatalogerne. Jeg kender ikke oprindelsen til disse mange forfalskninger, men det er indlysende at man har kastet sin kærlighed på lige netop de allermost kostbare objekter fra perioden.

Når man umiddelbart ser kigger på miniarkene og

ikke underkaster dem en nærmere granskning i lup eller mikroskop, ser de meget tilforladelige ud. Der er selvfølgelig nuanceforskelle i forhold til de ægte ark. Men hvis man ikke har noget at sammenligne med, er man på herrens mark.

Jeg blev selv narret i første omgang, men da jeg

Udsnit af en ægte udstillingsblok

først opdagede forskellene i trykmetoderne rullede lavinen. Det ene efter det andet objekt afslørede sig som forfalskninger.

Katalogerne

Det undrer mig, at frimærkekatalogerne ikke i højere grad advarer mod disse falske udgaver. Der har jo vist sig at være en ganske omfattende produktion af forfalskninger.

Nogle kataloger fortæller, at der er forfalskninger, men ikke i detaljer, hvordan man adskiller de ægte fra de falske.

Det synes jeg er et problem.

Jeg har i denne artikel fokuseret på de forskelle, som jeg umiddelbart har kunnet se, nemlig at de ægte ark og enkeltmærker er trykt på en helt anden måde end de falske. Jeg har ikke set på forskelle i papirkvaliteter. Jeg har heller ikke kigget på forskelle i papirformater eller forskelle i takningen.

Det har været svært, fordi jeg kun har haft materialet til rådighed i en kort periode. Og det har kun været mulighed for at skanne de forskellige objekter, men f.eks. ikke underkaste dem en nærmere undersøgelse i analyselampe, UV-lys m.m.

Det er dog vigtigt at pointere, at de ægte mærker og de falske er skannet i samme skanner og med identisk indstilling, f.eks. samme dpi-indstillinger og samme farvestyring. Så i den sammenhæng kan de falske og de ægte mærker ganske roligt sammenlignes.

Jeg skal samtidigt gøre opmærksom på, at skanningskvaliteten er så god, at det er muligt at forstørre de enkelte illustrationer ved at bruge zoom-funktion i pdf-fremviseren og på den måde underkaste alle objekterne en nærmere undersøgelse.

Forfalsket mærke med den sædvanlige skravering i trykket

Ægte mærke med klare farver, tydeligt bogtrykspræg, rene linier. Der er andre forskelle, men de hidrører for det meste fra de to forskellige trykmetoder